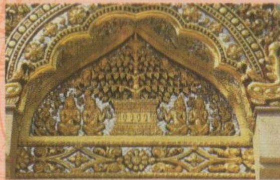
Chansen Museum

Chansen, located at the railway side near the ancient town of Dvaravati period, is a community in Takli District, Nakhonsawan. A great number of artifacts were found many years ago. Unfortunately, they are now in hands of collectors who bearly glimpse their

true values. Luckily, Chansen had Phra Khru Nisaichariyakhun or Luang Phau Ode, an important spiritual figure whose strong determination helped shape the construction of Phra Mahadhatu Sri Chansen. This Chedi, presently a center of Chansen, is designed to be a local museum, in which the identity of the whole community is put on display. After the death of Luang Phau Ode, the mission was passed on to the present abbot, Phra Khru Niwitthammakhan (Luang Phau Chareon), who was actively helping through the difficulties until all the work was completed. Though it took perservarance and time, his strong will and some help from the academics and the villagers finally yielded a very successful result.

It is important to note that most of the money necessary for the construction of the museum was mostly raised in the village. The villagers were financially independent and hardly tied to external sources of government power and patronage. They sucessfully collected the money from inside and outside the village which considerably sufficient for the construction of the museum.

Finally, the museum was first open to the public in 1996, but not until 14 July, 1999 that it was officially open by Princess Maha Chakri Sirindhorn. Such an event brough overwhelming joy to all the villagers and the museum has become the pride and identity of Chansen since then.

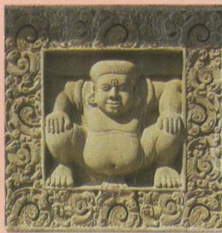
The Youth Volunteer Guide Project

The Youth Volunteer Guide Project was first launched in 1997 by the members of the museum council. This programme recruited children from primary-high schools within Chansen and neighboring suburb to take part in learning about their own community. They are trained until they are able to give an explanation to the visitors in their own terms. The Youth Volunteer Guide is available every Saturday and Sunday, welcoming both tourists and the villagers to get in touch with the community spirit.

The Weaving Group

The loom house and the shops are located within the same compound of Chansen Temple. It was open since 1995 by Phra Khru Niwitthammakhan, who

had given the opportunity to the women to group up and learn how to weaving. Because some women had a lot of spare time.

Since then the women can make more income to their families. The income for each person is more than 3,000 Baht per month and some of this money had been nourish for the museum. Sometimes they went to visit another community for new ideas to improve their works and maybe learn to make some new products.

Today except from the main work, they still make wooden flower for the funeral and hats for sale at the shop. Here you also buy some products from the other communities and the older group.

By working together, they have gained some skills, helped with each other, discovered some friends and been accepted by the community. These also led to the stereotype that if anyone have some time they would come and help the community's work.

All the activity had brought the warmth, to be able to set up some culture fair, and made the Chansen temple as the community center again.

The Localization

It has been an obvious change in the community after building the Phra Mahadhatu Chedi and local museum. Chansen people becomes to realize of their basis and to be proud about a locality. The Museum has educated as the center of the community and it is the heritage that they will have to preserved.

Nowadays the public work of Chansen people had been widely accepted. All people are developing a power and a potentiality in learning to be able to survive together in their own community.

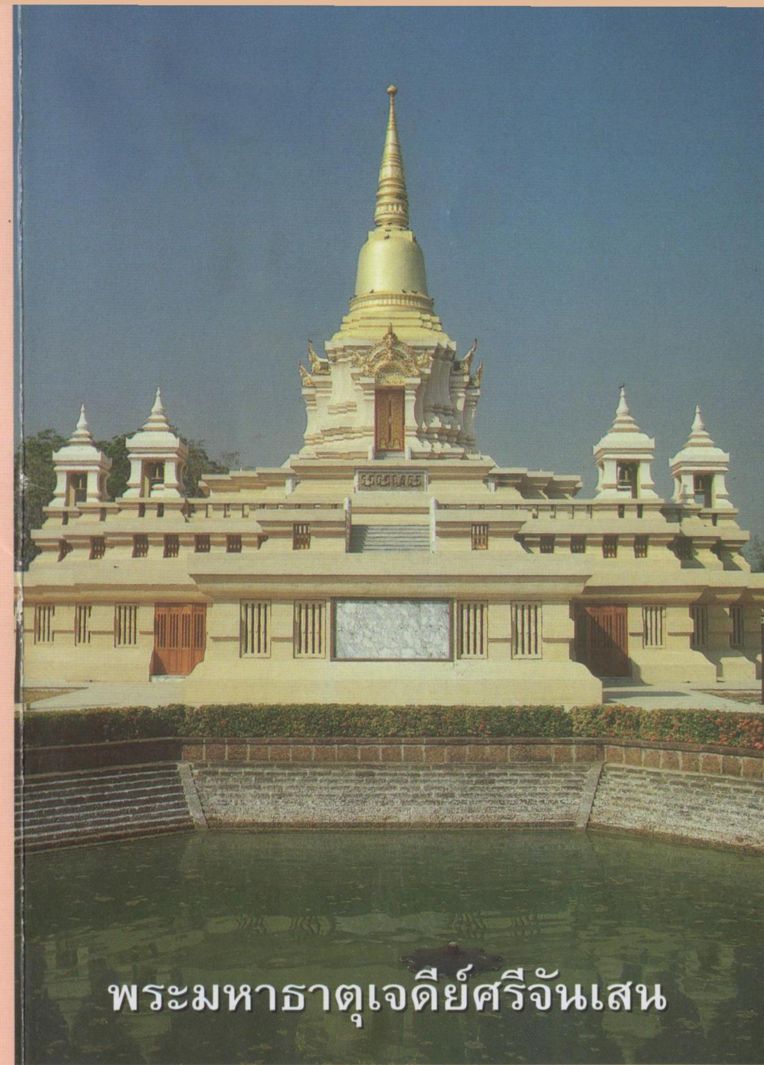
All these call **"Localization"** by Srisakra Vallibotama Means :

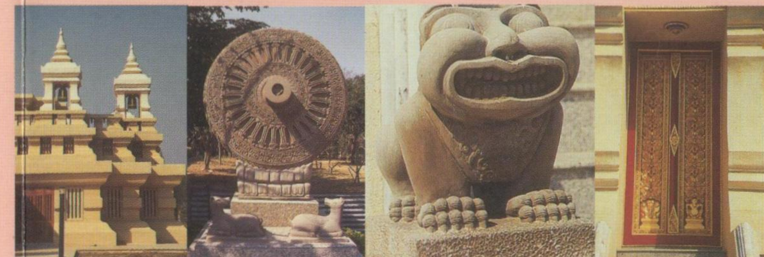
"Localization is to set up the body of local knowledge including the economic, technology, culture and history. These things will make the learning procession, discovered themselves and some new ideas without waiting any longer for the development from the outside."

เปิดเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์
หากเข้าชมเป็นหมู่คณะ โปรดติดต่อล่วงหน้าได้ที่

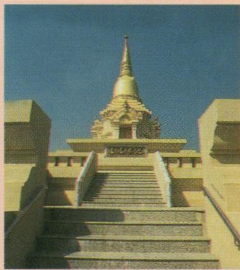
พิพิธภัณฑ์จันเสน
วัดจันเสน ต.จันเสน อ.ตาคลี จ.นครสวรรค์

✆ 056-339-115, 087-729-0909

พิพิธภัณฑ์จันเสน
CHANSEN MUSEUM

พิพิธภัณฑ์จันเสน

บ้านจันเสนเป็นชุมชนที่เกิดขึ้นริมทางรถไฟ ใน อ.ตาคลี จ.นครสวรรค์ ใกล้ๆ กันนั้น มีเมืองโบราณสมัยทวารวดีตั้งอยู่ ในอดีตจึงมีการพบโบราณวัตถุจำนวนมาก แต่น่าเสียดายที่โบราณวัตถุเหล่านั้นได้สูญหายเปลี่ยนมือไปสู่นักสะสมของเก่าโดยไม่รู้คุณค่า

แต่โชคดีที่ชุมชนจันเสน มีผู้นำทางจิตวิญญาณที่สำคัญคือพระครูนิสัยจริยคุณ หรือที่ชาวบ้านเรียกกันว่า **"หลวงพ่อโอด"** ท่านมีดำริที่จะสร้างพระมหาธาตุเจดีย์ขึ้นเพื่อให้เป็นศูนย์กลางชุมชน ภายในจัดให้มีส่วนที่เป็นพิพิธภัณฑ์ เพื่อใช้แสดงเรื่องราวของจันเสนในอดีตพร้อมกันไปด้วย

พระครูนิวิฐธรรมขันธ์ หรือหลวงพ่อเจริญ เจ้าอาวาสรูปต่อมาเป็นกำลังสำคัญที่สานต่องานพิพิธภัณฑ์จนเสร็จสมบูรณ์

การสร้างพระมหาธาตุเจดีย์ และพิพิธภัณฑ์ต้องใช้ความอดทนและเวลานานหลายปี แต่ด้วยความศรัทธาต่อเจตนารมย์ของหลวงพ่อโอด ทำให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยดี โดยได้รับความร่วมมือจากนักวิชาการและชาวบ้านในด้านต่างๆ

ที่สำคัญที่สุดคือ ศรัทธาในการช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์นั้น ได้หลั่งไหลมาจากทั้งประชาชนทั่วไป และคนในชุมชน ทำให้ไม่ต้องใช้งบประมาณจากภาครัฐ

ทั้งพระมหาธาตุเจดีย์ศรีจันเสน และพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นจันเสนจึงถือได้ว่าเกิดขึ้นมาจากชาวบ้านโดยแท้จริง เริ่มเปิดให้เข้าชมได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เป็นต้นมา

ในวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเปิดพิพิธภัณฑ์จันเสนอย่างเป็นทางการ และทอดพระเนตรภายในพิพิธภัณฑ์อย่างทั่วถึง

นำความปลาบปลื้มมาสู่พสกนิกรชาวชุมชนจันเสนอย่างยิ่ง

โครงการอาสาสมัครยุวมัคคุเทศน์

เริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2540 โดยโรงเรียนวัดจันเสน และโรงเรียนจันเสน-เอ็งสุวรรณอนุสรณ์ และตลอดจนคณะกรรมการพิพิธภัณฑ์จันเสน ได้นำ

เด็กๆ ทั้งที่เรียนอยู่ในระดับประถม และมัธยมในชุมชนและเริ่มกระจายไปสู่ภายนอกชุมชน มาอบรมเรียนรู้เรื่องราวของชุมชน รวมทั้งประวัติศาสตร์ และโบราณคดีในท้องถิ่น

ในที่สุด เด็กๆ สามารถบรรยายนำชมพิพิธภัณฑ์จันเสนได้ด้วยตัวเอง และมีการ

ผลัดเปลี่ยนกันมาทำหน้าที่มัคคุเทศก์ด้วยความสมัครใจในระหว่างวันเสาร์และวันอาทิตย์

พิพิธภัณฑ์จันเสนจึงไม่ได้เป็นเพียงแหล่งความรู้สำหรับบุคคลผู้สนใจและนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่เป็นแหล่งเรียนรู้ในระดับรากหญ้าเลยทีเดียว

กลุ่มสตรีทอผ้าด้วยกี่กระตุก

ที่ทำการและร้านค้าอยู่ภายในบริเวณวัดจันเสน เริ่มดำเนินงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538

ก่อนหน้าที่จะมีการสร้างพิพิธภัณฑ์ ชาวบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพทำนากว่าครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมด เมื่อหมดจากหน้านา บรรดาแม่บ้านจึงมีเวลาเหลืออยู่มาก

หลวงพ่อเจริญ ให้โอกาสชาวบ้านรวมกลุ่มกันหัดทอผ้าภายในวัดจันเสน แม่บ้านส่วนใหญ่ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มล้วนเริ่มจากไม่มีใครทอผ้าเป็นเลย แต่ในปัจจุบัน กลับสามารถฝากขายผ้าที่ร้าน มีรายได้เสริมให้ครอบครัวอีกทางหนึ่ง

อีกทั้งมีการรวมกลุ่มออกไปศึกษาดูงานจากกลุ่มแม่บ้านอื่นๆ ทำให้เกิดความคิดที่จะลองทำงานหัตถกรรมอย่างอื่นเสริมด้วย

แต่ละคนมีรายได้ไม่น้อยกว่า 3,000 บาทต่อเดือน และรายได้ส่วนหนึ่งแบ่งมาบำรุงพิพิธภัณฑ์ด้วยความเต็มใจ

ปัจจุบันนอกจากจะทอผ้าเป็นงานหลักแล้ว ก็ยังมีการทำดอกไม้จันท์และเย็บหมวกออกมาขายด้วย รวมทั้งยังรับของจากแม่บ้านกลุ่มอื่นๆ ที่ไม่มีแหล่งจำหน่ายมาช่วยขายอีกด้วย นอกจากนี้ คนเฒ่าคนแก่ในชุมชนยังฟื้นฟูการทำขนมนางเล็ดมาฝากขายไว้ที่ร้านและกลายเป็นสินค้าเด่นในเวลาต่อมา

อย่างไรก็ตาม ความสำคัญที่เกิดขึ้นต่อสมาชิกของกลุ่มสตรีทอผ้าไม่ได้มีเพียงแต่ผลทางด้านเศรษฐกิจเท่านั้น สิ่งที่เกิดขึ้นคือความใกล้ชิดที่ผ่านการเรียนรู้ร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน

ผลที่ตามมาคือ มีเพื่อนได้พูดคุยปรึกษาหารือและได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไป ส่งผลให้เกิดค่านิยมในหมู่ชาวบ้านว่า หากใครพอมีเวลาก็จะมาช่วยเหลืองานทางวัดและพิพิธภัณฑ์

ชุมชนจันเสนจึงเกิดความอบอุ่น สามารถรวมตัวกันจัดงานประเพณีต่างๆ โดยมีวัดเป็นศูนย์กลางได้อย่างสม่ำเสมอ

ท้องถิ่นวัฒนา

ความเปลี่ยนแปลงของชุมชนจันเสนหลังจากมีพระมหาธาตุเจดีย์และพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น เห็นได้อย่างชัดเจน

ชุมชนจันเสนกลายเป็นสังคมที่มีสำนึกร่วมกันว่าตนมีรากฐานความเป็นมา ความภูมิใจในท้องถิ่น มีศูนย์รวมจิตใจและการศึกษาเป็นสมบัติของชุมชนที่ต้องช่วยกันดูแล

จนถึงวันนี้ ความชื่นชมต่อการดำเนินงานของชาวจันเสน ได้รับการยอมรับในวงกว้าง

ชุมชนจันเสนในวันนี้ กำลังฟื้นฟูพลังและศักยภาพในการเรียนรู้เพื่อความอยู่รอดร่วมกันในท้องถิ่น ตรงกับคำว่า **"ท้องถิ่นวัฒนา"** ของรองศาสตราจารย์ศรีศักร วัลลิโภดม ที่มีความหมายว่า

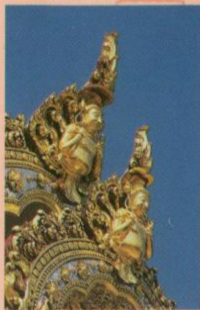
"ท้องถิ่นวัฒนา คือการสร้างองค์ความรู้ของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นระบบเศรษฐกิจ เทคโนโลยี วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ จะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ การรู้จักตัวเอง และคิดอะไรใหม่ๆ ขึ้นได้ โดยไม่ต้องรอคอยสิ่งที่มาจากภายนอกอีกต่อไป"

Chansen Museum

Chansen, located at the railway side near the ancient town of Dvaravati period, is a community in Takli District, Nakhonsawan. A great number of artifacts were found many years ago. Unfortunately, they are now in hands of collectors who bearly glimpse their

true values. Luckily, Chansen had Phra Khru Nisaichariyakhun or Luang Phau Ode, an important spiritual figure whose strong determination helped shape the construction of Phra Mahadhatu Sri Chansen. This Chedi, presently a center of Chansen, is designed to be a local museum, in which the identity of the whole community is put on display. After the death of Luang Phau Ode, the mission was passed on to the present abbot, Phra Khru Niwitthammakhan (Luang Phau Chareon), who was actively helping through the difficulties until all the work was completed. Though it took perservarance and time, his strong will and some help from the academics and the villagers finally yielded a very successful result.

It is important to note that most of the money necessary for the construction of the museum was mostly raised in the village. The villagers were financially independent and hardly tied to external sources of government power and patronage. They sucessfully collected the money from inside and outside the village which considerably sufficient for the construction of the museum.

Finally, the museum was first open to the public in 1996, but not until 14 July, 1999 that it was officially open by Princess Maha Chakri Sirindhorn. Such an event brough overwhelming joy to all the villagers and the museum has become the pride and identity of Chansen since then.

The Youth Volunteer Guide Project

The Youth Volunteer Guide Project was first launched in 1997 by the members of the museum council. This programme recruited children from primary-high schools within Chansen and neighboring suburb to take part in learning about their own community. They are trained until they are able to give an explanation to the visitors in their own terms. The Youth Volunteer Guide is available every Saturday and Sunday, welcoming both tourists and the villagers to get in touch with the community spirit.

The Weaving Group

The loom house and the shops are located within the same compound of Chansen Temple. It was open since 1995 by Phra Khru Niwitthammakhan, who

had given the opportunity to the women to group up and learn how to weaving. Because some women had a lot of spare time.

Since then the women can make more income to their families. The income for each person is more than 3,000 Baht per month and some of this money had been nourish for the museum. Sometimes they went to visit another community for new ideas to improve their works and maybe learn to make some new products.

Today except from the main work, they still make wooden flower for the funeral and hats for sale at the shop. Here you also buy some products from the other communities and the older group.

By working together, they have gained some skills, helped with each other, discovered some friends and been accepted by the community. These also led to the stereotype that if anyone have some time they would come and help the community's work.

All the activity had brought the warmth, to be able to set up some culture fair, and made the Chansen temple as the community center again.

The Localization

It has been an obvious change in the community after building the Phra Mahadhatu Chedi and local museum. Chansen people becomes to realize of their basis and to be proud about a locality. The Museum has educated as the center of the community and it is the heritage that they will have to preserved.

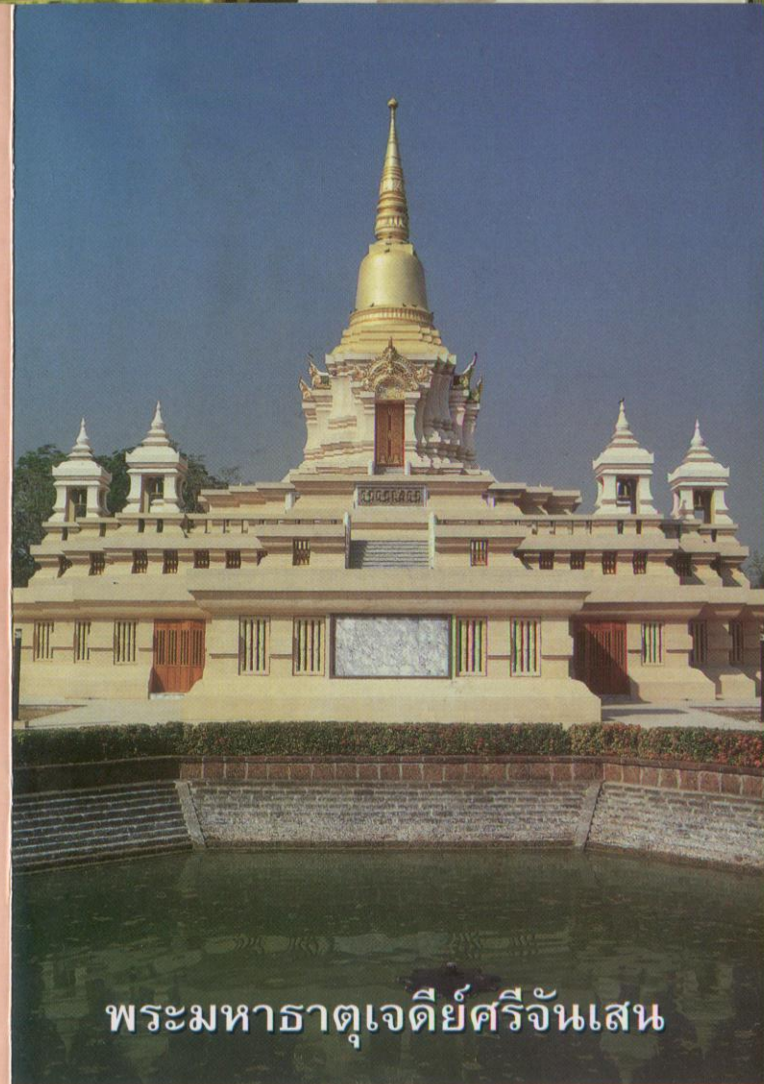
Nowadays the public work of Chansen people had been widely accepted. All people are developing a power and a potentiality in learning to be able to survive together in their own community.

All these call **"Localization"** by Srisakra Vallibotama Means :

"Localization is to set up the body of local knowledge including the economic, technology, culture and history. These things will make the learning procession, discovered themselves and some new ideas without waiting any longer for the development from the outside."

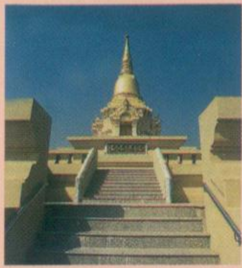
เปิดเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์
หากเข้าชมเป็นหมู่คณะ โปรดติดต่อล่วงหน้าได้ที่

พิพิธภัณฑ์จันเสน
วัดจันเสน ต.จันเสน อ.ตาคลี จ.นครสวรรค์
✆056-339-115,087-729-0909

พิพิธภัณฑ์จันเสน
CHANSEN MUSEUM

พิพิธภัณฑ์จันเสน

บ้านจันเสนเป็นชุมชนที่เกิดขึ้นริมทางรถไฟ ใน อ.ตาคลี จ.นครสวรรค์ ใกล้ๆ กันนั้น มีเมืองโบราณสมัยทวารวดีตั้งอยู่ ในอดีตจึงมีการพบโบราณวัตถุจำนวนมาก แต่น่าเสียดายที่โบราณวัตถุเหล่านั้นได้สูญหายเปลี่ยนมือไปสู่นักสะสมของเก่าโดยไม่รู้คุณค่า

แต่โชคดีที่ชุมชนจันเสน มีผู้นำทางจิตวิญญาณที่สำคัญคือพระครูนิสัยจริยคุณ หรือที่ชาวบ้านเรียกกันว่า **"หลวงพ่อโอด"** ท่านมีดำริที่จะสร้างพระมหาธาตุเจดีย์ขึ้นเพื่อให้เป็นศูนย์กลางชุมชน ภายในจัดให้มีส่วนที่เป็นพิพิธภัณฑ์ เพื่อใช้แสดงเรื่องราวของจันเสนในอดีตพร้อมกันไปด้วย

พระครูนิวิฐธรรมขันธ์ หรือหลวงพ่อเจริญ เจ้าอาวาสรูปต่อมาเป็นกำลังสำคัญที่สานต่องานพิพิธภัณฑ์จนเสร็จสมบูรณ์

การสร้างพระมหาธาตุเจดีย์ และพิพิธภัณฑ์ต้องใช้ความอดทนและเวลานานหลายปี แต่ด้วยความศรัทธาต่อเจตนารมย์ของหลวงพ่อโอด ทำให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยดี โดยได้รับความร่วมมือจากนักวิชาการและชาวบ้านในด้านต่างๆ

ที่สำคัญที่สุดคือ ศรัทธาในการช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์นั้น ได้หลั่งไหลมาจากทั้งประชาชนทั่วไป และคนในชุมชน ทำให้ไม่ต้องใช้งบประมาณจากภาครัฐ

ทั้งพระมหาธาตุเจดีย์ศรีจันเสน และพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นจันเสนจึงถือได้ว่าเกิดขึ้นมาจากชาวบ้านโดยแท้จริง เริ่มเปิดให้เข้าชมได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เป็นต้นมา

ในวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเปิดพิพิธภัณฑ์จันเสนอย่างเป็นทางการ และทอดพระเนตรภายในพิพิธภัณฑ์อย่างทั่วถึง

นำความปลาบปลื้มมาสู่พสกนิกรชาวชุมชนจันเสนอย่างยิ่ง

โครงการอาสาสมัครยุวมัคคุเทศน์

เริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2540 โดยโรงเรียนวัดจันเสน และโรงเรียนจันเสน-เอ็งสุวรรณอนุสรณ์ และตลอดจนคณะกรรมการพิพิธภัณฑ์จันเสน ได้นำ

เด็กๆ ทั้งที่เรียนอยู่ในระดับประถม และมัธยมในชุมชนและเริ่มกระจายไปสู่ภายนอกชุมชน มาอบรมเรียนรู้เรื่องราวของชุมชน รวมทั้งประวัติศาสตร์ และโบราณคดีในท้องถิ่น

ในที่สุด เด็กๆ สามารถบรรยายนำชมพิพิธภัณฑ์จันเสนได้ด้วยตัวเอง และมีการ

ผลัดเปลี่ยนกันมาทำหน้าที่มัคคุเทศก์ด้วยความสมัครใจในระหว่างวันเสาร์และวันอาทิตย์

พิพิธภัณฑ์จันเสนจึงไม่ได้เป็นเพียงแหล่งความรู้สำหรับบุคคลผู้สนใจและนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่เป็นแหล่งเรียนรู้ในระดับรากหญ้าเลยทีเดียว

กลุ่มสตรีทอผ้าด้วยกี่กระตุก

ที่ทำการและร้านค้าอยู่ภายในบริเวณวัดจันเสน เริ่มดำเนินงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538

ก่อนหน้าที่จะมีการสร้างพิพิธภัณฑ์ ชาวบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพทำนากว่าครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมด เมื่อหมดจากหน้านา บรรดาแม่บ้านจึงมีเวลาเหลืออยู่มาก

หลวงพ่อเจริญ ให้โอกาสชาวบ้านรวมกลุ่มกันหัดทอผ้าภายในวัดจันเสน แม่บ้านส่วนใหญ่ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มล้วนเริ่มจากไม่มีใครทอผ้าเป็นเลย แต่ในปัจจุบัน กลับสามารถฝากขายผ้าที่ร้าน มีรายได้เสริมให้ครอบครัวอีกทางหนึ่ง

อีกทั้งมีการรวมกลุ่มออกไปศึกษาดูงานจากกลุ่มแม่บ้านอื่นๆ ทำให้เกิดความคิดที่จะลองทำงานหัตถกรรมอย่างอื่นเสริมด้วย

แต่ละคนมีรายได้ไม่น้อยกว่า 3,000 บาทต่อเดือน และรายได้ส่วนหนึ่งแบ่งมาบำรุงพิพิธภัณฑ์ด้วยความเต็มใจ

ปัจจุบันนอกจากจะทอผ้าเป็นงานหลักแล้ว ก็ยังมีการทำดอกไม้จันท์และเย็บหมวกออกมาขายด้วย รวมทั้งยังรับของจากแม่บ้านกลุ่มอื่นๆ ที่ไม่มีแหล่งจำหน่ายมาช่วยขายอีกด้วย นอกจากนี้ คนเฒ่าคนแก่ในชุมชนยังฟื้นฟูการทำขนมนางเล็ดมาฝากขายไว้ที่ร้านและกลายเป็นสินค้าเด่นในเวลาต่อมา

อย่างไรก็ตาม ความสำคัญที่เกิดขึ้นต่อสมาชิกของกลุ่มสตรีทอผ้าไม่ได้มีเพียงแต่ผลทางด้านเศรษฐกิจเท่านั้น สิ่งที่เกิดขึ้นคือความใกล้ชิดที่ผ่านการเรียนรู้ร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน

ผลที่ตามมาคือ มีเพื่อนได้พูดคุยปรึกษาหารือและได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไป ส่งผลให้เกิดค่านิยมในหมู่ชาวบ้านว่า หากใครพอมีเวลาก็จะมาช่วยเหลืองานทางวัดและพิพิธภัณฑ์

ชุมชนจันเสนจึงเกิดความอบอุ่น สามารถรวมตัวกันจัดงานประเพณีต่างๆ โดยมีวัดเป็นศูนย์กลางได้อย่างสม่ำเสมอ

ท้องถิ่นวัฒนา

ความเปลี่ยนแปลงของชุมชนจันเสนหลังจากมีพระมหาธาตุเจดีย์ และพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น เห็นได้อย่างชัดเจน

ชุมชนจันเสนกลายเป็นสังคมที่มีสำนึกร่วมกันว่าตนมีรากฐานความเป็นมา ความภูมิใจในท้องถิ่น มีศูนย์รวมจิตใจและการศึกษาเป็นสมบัติของชุมชนที่ต้องช่วยกันดูแล

จนถึงวันนี้ ความชื่นชมต่อการดำเนินงานของชาวจันเสน ได้รับการยอมรับในวงกว้าง

ชุมชนจันเสนในวันนี้ กำลังฟื้นฟูพลังและศักยภาพในการเรียนรู้เพื่อความอยู่รอดร่วมกันในท้องถิ่น ตรงกับคำว่า **"ท้องถิ่นวัฒนา"** ของรองศาสตราจารย์ศรีศักร วัลลิโภดม ที่มีความหมายว่า

"ท้องถิ่นวัฒนา คือการสร้างองค์ความรู้ของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นระบบเศรษฐกิจ เทคโนโลยี วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ จะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ การรู้จักตัวเอง และคิดอะไรใหม่ๆ ขึ้นได้ โดยไม่ต้องรอคอยสิ่งที่มาจากภายนอกอีกต่อไป"

